

Cała postępową ludzkość chyli dziś sztandary nad trumną Wielkiego Stalina

UCHWAŁA

Rady Państwa i Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
z dnia 7 marca 1953 roku

o uczczeniu pamięci Józefa Stalina

Dla uczczenia pamięci Wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących i Jego wiekopomnych zasług dla Polski, Rada Państwa i Rada Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalają co następuje:

1. Zgodnie z wnioskiem Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Prezydium Katowickiej Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium Rady Narodowej m. Katowic oraz Katowickiego Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, miasto Katowice przemianować na miasto

STALINOGRÓD,

a województwo katowickie na województwo

STALINOGRÓDZKIE

2. Pałacowi Kultury i Nauki, stanowiącemu dar Związku Radzieckiego dla stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ofiarowany z inicjatywy **JOZEF A STALINA**, nadać nazwę

Pałacu Kultury i Nauki

imienia **JOZEF A STALINA**

3. Na placu przed Pałacem Kultury i Nauki imienia **JOZEF A STALINA** wzniesić

p o m n i k **JOZEF OWI STALINOWI**

Przewodniczący Rady Państwa Prezes Rady Ministrów
ALEKSANDER ZAWADZKI **BOLESŁAW BIERUT**

Delegacja narodu polskiego na pogrzeb towarzysza Stalina udała się do Moskwy

Delegacji przewodniczy towarzysz Bierut

(d) Rano, dnia 8 marca, udała się do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina. Na czele delegacji stoi Przewodniczący KC PZPR i Prezes Rady Ministrów — tow. Bolesław Bierut. W skład delegacji wchodzi członkowie Biura Politycznego KC PZPR, Przewodniczący Rady Państwa — tow. Aleksander Zawadzki, wiceprezes Rady Ministrów i Marszałek Polski tow. Konstanty Rokossowski, wiceprezes Rady Ministrów tow. Hilary Minc i sekretarz KC PZPR tow. Edward Ochab.

Na lotnisku Okęcie delegację zęgnali członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie KC PZPR, członkowie Rady Państwa i Rządu, genera-

lacja, przedstawiciele najwyższych władz stronnictwa politycznych, związków zawodowych i organizacji społecznych.

Obecny był Ambasador ZSRR w Polsce — A. A. Sobolew.

Przybyli również przedstawiciele dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych z ZSRR — tow. Przewodniczący delegacji, Bolesław Bierut, członkowie delegacji w głębokiej ciszy, wolno przeszli przed frontem pocztów sztandarowych KC PZPR, NKW, ZSL, CK, SD, CRZZ, ZG, ZMP, ZG Lig Kobiet, Komitetu Warszawskiego i komitetów dzielnicowych PZPR.

Chyliła się spowite kirem sztandary, zgromadzeni od krywają głowy. Delegacja zajmuje miejsca w samolocie.

Przybycie delegacji do Moskwy

(f) MOSKWA (PAP). Dnia 8 marca przybyła do Moskwy delegacja narodu polskiego na pogrzeb Józefa Wissarionowicza Stalina z Przewodniczącym KC PZPR, Prezesem Rady Ministrów — Bolesławem Bierutem na czele.

Na lotnisku delegację powitał zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister spraw wojskowych ZSRR — Marszałek N. A. Bułganin, wiceminister spraw zagranicznych ZSRR — J. A. Malik, szef protokołu Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR — Kulabzenkow oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR. Delegację witał również ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie W. Le-

wikowski w otoczeniu wyższych urzędników ambasady.

Nieśmiertelne jest imię Stalina i Jego dzieło

Ku Moskwie kierują się myśli nasze i uczucia. Na Placu Czerwonym, obok Włodzimierza Lenina spocnie dzisiaj Józef Stalin — najbliższy współbojownik Lenina i wielki kontynuator Jego dzieła. Stalina żegnają dziś narody całego świata. W głębokim żalu żegnają Wodza, który był współtwórcą Rewolucji Październikowej — najważniejszego wydarzenia wszystkich czasów, żegnają Człowieka, który ugruntował i umocnił dzieło Wielkiego Października, wyzwolił narody spod faszystowskiego jarzma, Człowieka, którego geniusz wytyczył ludzkości perspektywy nowej epoki i utorał do niej drogę.

Ciężką żałobą okryci są budowniczy komunizmu, obywatele socjalistycznej Ojczyzny. Poprzez ciężkie walki i historyczne zwycięstwa, siłą olbrzyma dźwignęli oni swój kraj do dobrobytu i potęgi. Droga ta, która zapewniła Związkowi Radzieckiemu najwyższy autorytet moralny u wszystkich narodów i przekształciła go w niezwykłą potęgę — ostatec mas pracujących całego świata — łączy się nierozdzielnie z imionami Lenina i Stalina, z dalekosiędnym, niezawodnym kierownictwem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Z imieniem Stalina nierozwalnie związana jest kierowana przez partię zwycięska walka o uprzemysłowanie kraju i kolektywizację rolnictwa, związane jest zbudowanie socjalizmu w ZSRR. Pod bezpośrednim dowództwem Stalina, Armia Radziecka przyniosła narodom wyzwolenie rozbijając w proch i pył machinę wojenną hitlerowskich Niemiec i militarystycznej Japonii. Pod sztandarami partii Lenina - Stalina, natchniony genialnymi wskazaniami Stalina, naród radziecki wznosi promienny gmach komunizmu.

Naród radziecki żegna swego ukochanego Wodza i Nauczyciela z niewysłowionym bólem ale i z pełną świadomością, że dzieło Jego zwycięstwa, że niechybny jest całkowity Jego triumf. Okrzepły gigantyczne przeobrażenia, dokonane pod kierownictwem Stalina, przeobrażenia, które pchnęły świat na nowe tory. W wyniku tych przeobrażeń już teraz trzecia część ludzkości wyrwana została z orbity kapitalizmu i niezachwianie zespolona jest wokół ZSRR w wielkim obozie państw pokoju i demokracji. Odszedł Stalin, ale pozostała partia, chwiała okryta Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, partia kierująca się naukami Lenina i Stalina, wychowana przez genialnych przywódców państwa radzieckiego i międzynarodowego proletariatu, pod ich kierownictwem zahartowana w zwycięskich bojach. Rekojmią dalszych zwycięstw jest kierownictwo Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, której sternikami są wychowani przez Stalina najbliżsi Jego współpracownicy i doradcy, współorganizujący historycznych zwycięstw, wnieśli realizujący stalinowską politykę partii. Wie naród radziecki, wie świat cały, że w pewnych rękach spoczywa sprawa, której całe swe życie poświęcił Józef Stalin.

W te dni pełne żałoby, serca i umysły Polaków i Polek wypełnia uczucie bezmiernego bólu, a zarazem nieugięta wola kroczenia po drodze wytykanej przez genialnego Nauczyciela ludzkości.

Armii Radzieckiej, Stalinowi, zawdzięczamy wyzwolenie. Czerpiąc z bezcennej skarbnicy doświadczeń partii Lenina - Stalina, Polska zwycięsko kroczy szerokim szlakiem budownictwa socjalistycznego.

Budując Polskę silną i bogatą, Polskę socjalistyczną, będziemy ze skarbicy tej nadal czerpać pełnymi garściami. Będziemy — jak nas uczył Stalin — podnosić czujność wobec wręcz kłopotliwych. Będziemy zacieśniać braterski sojusz ze Związkiem Radzieckim.

Tak służąca nowa brzołwa szturmowa sprawy socjalizmu, narody krajów demokracji ludowej, krajów wyzwolonych przez Związek Radziecki, budujących socjalizm w oparciu o naukę Lenina - Stalina za przykładem i przy pomocy ZSRR, zwarte w światowym froncie pokoju, któremu przewodzi Związek Radziecki. Tak służąca półmiliardowy naród chiński, któremu wskazania stalinowskie wytyczyły drogę do zwycięstwa.

Żadne imię nie jest tak bliskie, tak drogie współczesnym, jak imię Stalina. Gdy w Moskwie rozległa się dźwięki żałobnego marsza, będą one wiernym odzwierciedleniem tego, co się dzieje w sercach setek milionów ludzi w najodleglejszych zakątkach kuli ziemskiej. Jednym rytmem bije dziś serce chińskiego chłopca i dokera z Marsylii, polskiego górnik i bojownika o wolność Malajów, obrońcy Korei i brytyjskiej matki. Stalin, podobnie jak Lenin uczył bowiem całą międzynarodową klasę robotniczą, wskazywał ujarzmionym narodom jak walczyć i zwyciężać; uczył narody, że w ich ręku leżą losy pokoju, do tej walki je mobilizował i szczytnej tej walce przewodził.

Żałobą okryta jest cała postępową ludzkość, bo niezwykłe bolesna spotkała ją strata. Ale pozostał rosnący w siły, niezwykliczo obóz socjalizmu. Pozostały nauki i wskazania Stalina, które uzbrajają do walki klasę robotniczą wszystkich krajów; uzbrojone w stalinowskie wska-

zania ruchy narodowo-wyzwoleńcze zadają dotkliwie ciosy imperialistom; pod przewodnictwem partii komunistycznych narody wzmagają walkę o niezależność i suwerenność — przeciw amerykańskiej kolonizacji; ogromną, realną siłą stał się największy ruch wszystkich czasów — zorganizowany światowy ruch obrońców pokoju, który krzyżuje nieczne plany podżegaczy wojennych.

W klasie robotniczej, w masach ludowych wszystkich krajów, nauki stalinowskie zapuszczają coraz głębsze korzenie. Kiełkujące z tych korzeni pędy rozkwitają w rosnącą materialną siłę, stanowiącą ostry, skuteczny oręż walki przeciw uciskowi społecznemu i narodowemu. Miłością i wdzięcznością partie klasy robotniczej wszystkich krajów otaczają swą wielką przewodniczkę — Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego. Drogowskazem dla narodów jest konsekwentnie przez partię i rząd radziecki realizowana stalinowska polityka pokoju i współpracy między narodami. Utworzone przez Lenina i Stalina państwo radzieckie, skonsolidowany wokół ZSRR obóz państw antyimperialistycznych jest niezawodną ostoją pokoju i niepodległości narodów, źródłem otuchy i wiary dla wszystkich bojowników o wolność i pokój.

Ciężko oswoić się z gorzką myślą, że nie ma wśród nas Stalina. Przecięta została nić żywota tytana myśli i czynów. Ale jest On dla nas nieśmiertelny, bo nieśmiertelne są Jego nauki, nieśmiertelne jest Jego dzieło. Sztandar Stalina wiedzcie i będzie wiódł narody do zwycięskiej walki o pokój, wiedzcie i będzie wiódł klasę robotniczą całego świata do zwycięskiej walki o komunizm.

Imię Stalina żyje i żyć będzie wiecznie.

UCHWAŁA

Komitetu Centralnego Komunistycznej
Partii Związku Radzieckiego
i Rady Ministrów ZSRR

(a) MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje następującą uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów ZSRR:

W poniedziałek, 9 marca br., w chwili pogrzebu Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Generalissimusa Józefa Wissarionowicza Stalina, punktualnie o godzinie 12 w południe, według czasu moskiewskiego, oddać honorową salwę artyleryjską w Moskwie, w stolicach republik związkowych, w miastach-bohaterach: Leningradzie, Stalingradzie, Sewastopolu i Odessie oraz w miastach: Kaliningradzie, Lwowie, Chabarowsku i Władywostoku.

Punktualnie o godzinie 12 w południe wstrzymać na 5 minut pracę wszystkich przedsiębiorstw i ruch transportu kolejowego, wodnego i samochodowego na całym terytorium Związku Radzieckiego z wyjątkiem przedsiębiorstw o nieprzerwanej produkcji.

Punktualnie o godzinie 12 w południe przez 3 minuty rozlegać się będą syreny w fabrykach, zakładach przemysłowych, na kolejach, na statkach floty rzecznej i morskiej.

**KOMITET CENTRALNY
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO**

**RADA MINISTRÓW
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIC RADZIECKICH**

Dziś — manifestacja ludności Warszawy ku czci Józefa Stalina Wzwanie Stołecznego Komitetu Frontu Narodowego

Dziś, w dniu żałoby narodowej, 9 marca o godz. 16 w Alejach Jerozolimskich ludność stolicy w manifestacyjnym pochodzie odda hołd pamięci Wielkiego Stalina, Wyzwólcę Polski, Chorażego Pokoju Wolności Narodów — Budowniczego komunizmu w ZSRR, Wodza i Nauczyciela mas pracujących całego świata.

Wszyscy mieszkańcy Warszawy okazą niezbedną inicjatywę w organizowaniu udziału ludności stolicy w manifestacji dla uczczenia pamięci Wielkiego Stalina.

Niezatrudnieni członkowie rodzin — kobiety i młodzież chcący wziąć udział w pochodzie zbiorą się w następujących punktach miasta o godz. 17: na Placu Konstytucji, na Placu Narutowicza, na Placu Dzierżyńskiego, na Rynku Mariensztackim (mieszkańcy Pragi).

Komitet Frontu Narodowego na terenie całej Warszawy okazą niezbedną inicjatywę w organizowaniu udziału ludności stolicy w manifestacji dla uczczenia pamięci Wielkiego Stalina.

Posiedzenie Prezydium PKOP ku czci Józefa Stalina

8 bm. odbyło się w Warszawie uroczyste posiedzenie rozszerzonego Prezy-

dium Polskiego Komitetu Obronców Pokoju poświęcone uczczeniu pamięci Wielkiego Chorażego obozu pokoju — Józefa Stalina.

Po otwarciu posiedzenia przez przewodniczącego PKOP — Jarosława Iwaszkiewicza przemówił członek Światowej Rady Pokoju i Prezydium PKOP — Ostap Dłuski. Mówca wyraził głęboką boleść i smutek narodu polskiego i całej postępowej ludzkości pograżonej w żałobie przez śmierć Józefa Stalina — Tego, który był, jest i będzie twórcą, duszą i geniuszem największego ruchu nowoczesnej historii — ruchu obrońców pokoju.

„Imię i życie Stalina — powiedział m. in. Ostap Dłuski — związane jest na zawsze z historią narodu polskiego, z jego walką o niepodległość i pokój. Z imieniem Stalina związana jest zwycięstwa i pewność w zwycięstwo pokoju i zbudowanie socjalizmu w Polsce. Dlatego też naród polski z pełną świadomością i całym sercem będzie utrzymywał, rozszerzał i umacniał wieczystą przyjaźń i sojusz ze Związkiem Radzieckim i Jego Rządem z Przewodniczącym Rady Ministrów — Malenkowem na czele.”

Chwilą ciszy uczcił zebrani pamięć Wielkiego Stalina.

Na zakończenie posiedzenia uchwalono tekst depeszy kondolencyjnej do Radzieckiego Komitetu Obronców Pokoju.

JÓZEF STALIN

Rozkaz ministra spraw wojskowych ZSRR, marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina

(a) MOSKWA (PAP). Prasa ogłosiła 8 marca 1953 r. następujący rozkaz ministra spraw wojskowych ZSRR marszałka Związku Radzieckiego N. A. Bułganina do Armii Radzieckiej:

Towarzysze żołnierze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie i generałowie! Wielkie niebezpieczeństwo dotknęło nasz naród, naszą armię. Zakonczył życie Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i Sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, wielki wódz partii komunistycznej i narodu radzieckiego, kierownik państwa radzieckiego, wielki Stalin. Zabrakło Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina.

Imię Stalina jest bezgranicznie drogie naszej partii, naszemu narodowi i jego armii. Ludziom pracy całego świata. Całe swe życie Towarzysz Stalin poświęcił bez reszty sprawie narodu, sprawie budowy komunizmu. Lenin i Stalin tworzyli, wychowywali i hartowali potężną partię komunistów, tworzyli i umacniali państwo radzieckie i jego siły zbrojne.

Z imieniem Wielkiego Stalina związana jest nierozwalna cała historia Armii Radzieckiej, jej zwycięstwa w okresie wojny domowej i Wielkiej Wojny Narodowej. Pod przewodnictwem jego wodza naczelnego Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina i wykonu-

jąc jego genialne plany, radzieckie siły zbrojne rozgromiły dotychczas Niemcy faszystowskie i Japonię imperialistyczną, obroniły wolność i niezależność swej Ojczyzny, uratowały narody Europy i Azji od niewoli faszystowskiej.

Pograżona w głębokim bólu Armia Radziecka chyliła swe sztandary bojowe nad trumną swego genialnego Wodza.

Towarzysze żołnierze i podoficerowie, oficerowie i generałowie! Wzruszamy się bardzo, że swą śmiercią walczyliście o wolność i niezależność naszego kraju i całego świata poniosli niezmiernie ciężką stratę. Przestało bić serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, światłego Wodza i Nauczyciela partii komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze żyć będzie w sercach ludzi naszej Ojczyzny i całej postępowej ludzkości. Imię to wyraża wielkość zwycięskiego Związku Radzieckiego i wyraża do walki o świetlaną przyszłość narodów.

Całe okryte chwałą, pełne bohaterstwa i odwagi, pełne bohaterskiego trudu i bohaterskich czynów życie Józefa Stalina poświęcone było walce o sprawę klasy robotniczej, o szczęście narodów.

„Gdyby każdy krok w mojej pracy dla wywyższenia klasy robotniczej i wzmocnienia państwa socjalistycznego tej klasy — mówił towarzysz Stalin — nie zmierzał do wzmocnienia i polepszenia sytuacji klasy robotniczej, uważałbym swoje życie za bezcelowe.”

Wraz z Leninem towarzysz Stalin stworzył potężną partię komunistów, wychował i zahartował ją w ciężkich bojach o wyzolenie mas pracujących, był promotorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, twórcą pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzysz Stalin powołał naród radziecki do epokowego zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Pod genialnym przewodnictwem towar-

Rozkaz ministra marynarki wojennej ZSRR, wiceadmirała N. G. Kuzniecowa

(a) MOSKWA (PAP). Prasa ogłosiła 8 marca 1953 roku następujący rozkaz ministra marynarki wojennej ZSRR wiceadmirała N. G. Kuzniecowa:

Towarzysze marynarze, żołnierze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie, admirałowie i generałowie! Radzieckiej marynarce wraz z naszą partią i narodem w głębokim bólu schyłają swe sztandary bojowe przed światłą pamięcią swego bezgranicznie ukochanego Ojca i Nauczyciela, wielkiego Wodza Generalissimusa Związku Radzieckiego Józefa Wissarionowicza Stalina.

Lenin i Stalin stworzyli naszą potężną partię komunistyczną, zbudowali pierwsze na świecie państwo socjalistyczne, jego armie i marynarkę wojenną.

Podczas wojny domowej, pod genialnym kierownictwem, towarzysz Stalin młode państwo radzieckie odniosło wielkie historyczne zwycięstwo nad swymi nieugiętymi wrogami.

Genialny Wódz, towarzysz Stalin poprowadził w ciężkich latach Wielkiej Wojny Narodowej nasz naród i jego siły zbrojne do zwycięstwa nad faszyzmem.

Nieśmiertelne imię Stalina będzie żyło wiecznie w sercach narodu radzieckiego i jego żołnierzy.

Towarzysze marynarze, żołnierze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie, admirałowie i generałowie! Złoty w trumny naszego Wielkiego Wodza Józefa Wissarionowicza Stalina przysięgamy, że będziemy wiernie i nieugięcie walczyć o Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, że wykonamy do końca i z honorem nakazy Towarzysza Stalina: będziemy nieprzejednani wobec wrogów naszej Ojczyzny, będziemy umacniali nieustannie potęgę bojową Marynarki Wojennej, stali czujnie na straży granic morskich Ojczyzny i ochraniali twórczą pracę narodu radzieckiego, budującego komunizm pod zwycięskim sztandarem Lenina — Stalina.

Minister marynarki wojennej ZSRR wiceadmirał N. G. KUZNIECOW

Akademia żałobna na Uniwersytecie Moskiewskim

(a) MOSKWA (PAP). Ponad tysiąc studentów, profesorów, asystentów i pracowników Uniwersytetu Moskiewskiego, zgromadzonych na akademii żałobnej, wysłuchało wśród głębokiej ciszy wiadomości o zgonie Józefa Stalina.

Przemawia rektor Uniwersytetu, członek Akademii Nauk ZSRR — Pietrowski.

Rozkwit przodującej nauce radzieckiej, opartej na nieustraszanym fundamencie marksizmu-leninizmu — stwierdza mówca — jest nierozwalnie związany z imieniem Stalina. Polityka Partii Komunistycznej, na czele której stał Józef Stalin, przyczyniła się do wspaniałego rozwoju nauki w Kraju Rad. Dla wielotysięcznej ludzkości naszego wielonarodowego państwa radzieckiego droga do nauki stała się otworem. Dzięki mądrej stalinowskiej polityce narodowościowej, we wszystkich zakątkach kraju powstały ogniska nauki i kultury.

Wielki koryfeusz nauki J. Stalin — stwierdza Pietrowski — mądrze kierował rozwojem najważniejszych dziedzin wiedzy. Okazywał on nieustanną pomoc uczonym radzieckim, ra-

dzieckiej młodzieży. Pomoc tę szczególnie wyraźnie odczuwali profesorowie, wykładowcy, studenci Uniwersytetu Moskiewskiego. Najwspanialszym świadectwem Jego troski o szkolnictwo wyższe jest wzniesiony z inicjatywy J. Stalina Pałac Nauki na Wzgórzach Leninowskich. Józef Wissarionowicz Stalin osobiście śledził z uwagą i troskliwością przebieg tej budowy.

Nieograbiony jest nasz ból — oświadcza student Uniwersytetu Moskiewskiego, Kiriczenko — Ból ten może wycisnąć z nas łzy, ale nie może wywodzić z naszych oczu, lecz nie wywołuje nigdy zamieszania w naszych szeregach. Nie ma już wśród nas Stalina, lecz do komunizmu prowadzi nas wielka Partia Komunistyczna. Nie ma już Stalina wśród nas, lecz są Jego nakazy.

Następnie przemawiała kolejno wykładowcy, asystenci i pracownicy Uniwersytetu Moskiewskiego. Słowa każdego z nich brzmiały jak przysięga, że jednemu narodu radzieckiego będzie strzeżona i umacniana, że będzie trwała walka o dalsze sukcesy w budownictwie socjalistycznym.

Jeszcze bardziej zespolimy się wokół partii komunistycznej

Artykuł wstępny „Prawdy”

MOSKWA (PAP). „Prawda” z dnia 8 bm. zamieściła artykuł wstępny pt. „Jeszcze bardziej zespolimy się wokół Partii Komunistycznej”. Podajemy pełny tekst tego artykułu:

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, masy pracujące naszego kraju i całego świata poniosły niezmiernie ciężką stratę. Przestało bić serce współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, światłego Wodza i Nauczyciela partii komunistycznej i narodu radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina.

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze żyć będzie w sercach ludzi naszej Ojczyzny i całej postępowej ludzkości. Imię to wyraża wielkość zwycięskiego Związku Radzieckiego i wyraża do walki o świetlaną przyszłość narodów.

Całe okryte chwałą, pełne bohaterskiego trudu i bohaterskich czynów życie Józefa Stalina poświęcone było walce o sprawę klasy robotniczej, o szczęście narodów.

„Gdyby każdy krok w mojej pracy dla wywyższenia klasy robotniczej i wzmocnienia państwa socjalistycznego tej klasy — mówił towarzysz Stalin — nie zmierzał do wzmocnienia i polepszenia sytuacji klasy robotniczej, uważałbym swoje życie za bezcelowe.”

Wraz z Leninem towarzysz Stalin stworzył potężną partię komunistów, wychował i zahartował ją w ciężkich bojach o wyzolenie mas pracujących, był promotorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, twórcą pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzysz Stalin powołał naród radziecki do epokowego zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Pod genialnym przewodnictwem towar-

dział pracy naszego kraju wleźli, że partia nieustannie troszczy się o maksymalne zaspokojenie stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb ludzi radzieckich. Wiedzą oni, że partia ze swych miar wzmacnia Armie Radzieckie, Marynarkę Wojenną i organy wywiadu, abyśmy stale byli gotowi do udzielenia drugocowej odprawy każdemu agresorowi. Wiedzą oni, że zagraniczna polityka Partii Komunistycznej i rządu Związku Radzieckiego była i jest niezachwiana polityką zachowania i utrwalenia pokoju.

Narody Związku Radzieckiego, wierzni sztandarowi międzynarodalnemu proletariackemu, wzmacniają i rozwijają bratnią przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, wiąży przyjaźń i z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu.

W tych dniach pełnych bólu wszystkie narody naszego kraju jeszcze bardziej zespolają się wokół Partii Komunistycznej, stworzonej i wychowanej przez Lenina i Stalina.

Naród radziecki jest niezłomnie przekonany, że wychowani przez towarzysza Stalina jego wierzni uczniowie i współbojownicy zapewnią pomyślnie wcielenie w życie polityki, ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w sprawach wewnętrznych naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego zwyciężała, zwycięży i będzie zwyciężała, albowiem związana jest organicznie ze sferkami rzeszami ludzi pracy. Głównym warunkiem siły i potęgi naszej partii jest zela-

MOSKWA W ŻAŁOBIE

(KORESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNA LUDU”)

Przez dwa dni z zapartym tchem, lecz z suchym jęszcze oczyma, czuwała Moskwa przy łóżu chorego. Nie wierzone, że nastąpi najstraszniejsze: są rzeczy, w które niesposób uwierzyć. Thumiono złośliwie przeczuć, ludzono się nadzieją, że jeszcze nie tym razem, że ocalenie jest możliwe... I oto 6 marca nad ranem, kiedy przez radio rozległ się drżący głos speakera Lewitana, tego samego, który w trudnych dniach minionej wojny odczytywał zwycięskim armiom rozkazy Naczelnego Wodza — niezmierny Kraj Rad zamął w bolesnym skupieniu i po chwili zdawało się, że głębokie, ciężkie westchnienie przeszło od jego krawca po kraniec.

Speaker czytał powoli, z wysiłkiem — wieść którą oznajmiła była straszna, niepojęta, nieodwracalna.

Tego dnia ludzie plakali na ulicach. Plakali, płynąc ze wszystkich stron na plac Czerwony przed mur Kremia, plakali wylewając się niby burzliwe morze przed brzegi oszniętych ulic. Na żałobnym wiecu w jednej z wyższych uczelni placząc przemawiał student, nie najmłodszy już mężczyzna, były lotnik, który z wojny wyniósł ciężkie kalestwo i Złotą Gwiazdę Bohatera Związku Radzieckiego.

— Towarzyszu Stalin — mówił — Tyś nas wychował. Z Twoim imieniem uczyniliśmy się i pracowali, z Twoim imieniem nie szczędząc trudu ani krwi broniliśmy ojczyzny przed okrutnym najedźcą. Z Twoim imieniem nadal pracujemy i uczynimy się... Towarzyszu Stalin, wiele już przeżyłem, takiego jednak bólu, jak ten, kiedyś od nas odszedł, nie przeżyłem nigdy... Ale Towarzyszu Stalin — tu głos jego stęzał, — Tyś nas uczył nie poddawać się, nie ugiąć się pod ciężarem żadnego bólu. My się nie ugnieśmy, my będziemy pracowali, jakbyś Ty chciał nas widzieć.

Mówca plakał i plakało na sali. W tym placu był żal bezbrzeżny, ale słabości nie było.

Widziałem ludzi radzieckich w boju: z zaczętymi wargami, tułąc broń jak dziecko do pierś, szli przez lasy i bagna, przez wartkie rzeki i najezone skalami góry, niosąc ludzom wydzwolenie i swej ojczyźnie zwycięstwo.

Widziałem ludzi radzieckich przy pracy: spawających stalowe konstrukcje, uprawiających nieogarnięte pola, nasyconych nad szczęściami foliarami w bibliotekach, z czujnym okiem na strzelce manometr i z pewną dłońią na kierownicy traktora.

Widziałem ich w świetle: rozśpiewanych, tańczących, nawet przyrodę zdawałoby się zarządzać swą radością. Widziałem ich wesołych i poważnych, rozmownych i zamyślonych, w fabryce i w domu. I oto wypadło mi ujrzeć ludzi radzieckich w żałobie i z nimi też żałobę na ziemi radzieckiej przeżywać. Ich smutek nie da się opowiedzieć. Ale nie da się opowiedzieć także ich tęsknoty, i tego jak sążwiarc i zdecydowani iść dalej stalinowskim szlakiem.

Kiedy rozmawiam w tych ciężkich dniach z ludźmi radzieckimi wciąż jedna myśl narzuca mi się nieodparcie: to stalinowska siła w nich została Stalinowska moc ducha, która trwa w milionach ludzi radzieckich i która jest najwspanialszym pomnikiem Tego, kto ich wychował.

Przyjaciele radzieccy, sercu pełnemu bólu jakże nie westchnąć dumą, gdy potrafił być tacy? Przyjaciele, wiedzieliście i wasz żal i wasze zdecydowanie i waszą wiarę w dzielność i siłę, które On nauczył walczyć o szczęście i szczęście budować.

W neruchomym powietrzu ani drgnąć flagi spowita kirem. Mrozem tchną białe płaty papieru, którymi oklejono tak charakterystyczne dla moskiewskiej ulicy barwne tablice ogłoszeń. Przez żalobną Moskwę w kierunku Kolumbowej Sali Domu Związków, gdzie naród tęgną się z najukochańszym Człowiekiem, godzinami posuwa się nieprzeliczony tłum. Nie wszyscy zdolają się tam dostać — byłoby to fizyczna niemożliwość. Miliony mieszkańców liczy stolica, a co chwila przybywają pociągi z delegacjami ze wszystkich stron kraju. Ale nikt nie odchodzi. Młodzi i starzy stoją w zwartym tłumie, trochę posuwają się i znów stoją.

Powoli posuwa się tłum. Ludzie wchodzą do Sali Kolumbowej, gdzie wśród wieńców i sztandarów w świetle przysłoniętych kirem żyrandoli, w trumnie udrapowanej czerwonym jedwabiem leży Człowiek, którego imieniem pracująca ludzkość nazwała naszą epokę. Na Jego blacie twarzy widać je taki spadek, jakby czuł, że przyszłość ojczyzny i świata nadal spoczywa w pewnych rękach partii, jej zahartowanego w bojach stalinowskiego kierownictwa, jak gdyby widział, że epoka stalinowska, epoka wyzwolenia ludu trwa i najzupełniej wrogowie nie potrafili jej zniszczyć.

WIKTOR WOROSZYLSKI
Moskwa, 8 marca.

Stalin z nami!

Artykuł Borysa Polewoja w dzienniku „Prawda”

(a) MOSKWA (PAP). „Stalin z nami!” — tak zatytułowany jest artykuł Borysa Polewoja w „Prawdzie”, opisujący jak naród radziecki żegna swego Wodza. Polewoj pisze m. in.:

„Nad Moskwą zapada zmrok. Zapłonęły światła, lecz ruch w stolicy nie słabnie. Potoki ludzi płyną ku śródmieściu. Rozstają się one i tworzą dwie szerokie rzeki, które wlewają się do Domu Związków i zapelniają szerokie marmurowe schody.

Ludzie radzieccy żegnają swego Wodza. Kogóż nie ma wśród tych, którzy idą złożyć ostatni hołd twórcy szczęścia narodu? Mężczyźni i kobiety, starcy i dzieci, żołnierze i generałowie, młodzi i starzy, ludzie wszystkich zawodów. Młoda matka niesie na rękę małą kędzierzawą dziewczynkę. Przechodząc koło trumny matka podnosi dziecko wysoko w górę, jakby chciała, żeby przez całe życie zachowało w pamięci obraz Stalina.

Ludzie przechodzą powoli koło trumny, a następnie odchodzą do drzwi, oglądając się raz jeszcze, nie mogąc oderwać wzroku od oblicza Stalina.

Trumna tonie w powodzi kwiatów. Przy ścianach nie kończą się rzędy wieńców, a ilość ich wzrasta z każdą godziną. Zapach zieleni i kwiatów napienia Salę Kolumbową o przemiłych krapach światła. Widziałem dziś, jak ta powódź kwiatów zleciała się o małą, lecz cenna kropelę. W potoku ludzi wszedł do sali 3-letni chłopiec, który kurezowo

trzymał się ręki ojca. W drugiej ręce miał czerwony kwiat pelargonii, który prawdopodobnie przyniósł do domu. Podchodząc do trumny chłopiec spojrział pytająco na ojca, a następnie wydołował się z potoku ludzkiego, zbliżył się do trumny i złożył kwiat u jej stop. Tak, obok wieńców od Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego tam teraz ten skromny dar dziecięcego serca.

Do sali wnoszą obrzymi wieńiec od wódza narodu chińskiego Mao Tse-tunga. Przedstawiciele wielkiego narodu chińskiego składają u stop trumny wieńce od Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin, od Ogólnochińskiego Komitetu Ludowej Politycznej Rady Konsultatywnej, od Czou En-lajna, od ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej w ZSRR, od Towarzystwa Przyjaciół Chin — Radzieckiej. Masy pracujące Chin wyrażają głęboki ból z powodu zgonu najlepszego przyjaciela i nauczyciela narodu chińskiego — Józefa Stalina.

Do sali wchodzi członkowie ambasady i poselstw krajów demokracji ludowej, składające wieńce od komitetów centralnych partii komunistycznych i robotniczych oraz od rządów krajów demokracji ludowej. Napisy na wieńcach mówią o gorącej miłości narodów tych krajów do nieśmiertelnego Stalina.

Nieustannie zmieniają się warty honorowe. Warty te peł-

nia przedstawiciele aktywni partyjne Moskwy: robotnicy, kolchoźnicy, uczeni, pisarze, ministrowie, deputowani do Rad Najwyższych ZSRR i Republik Związkowych, bohaterowie Związku Radzieckiego i bohaterowie pracy socjalistycznej, marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej, admirałowie Marynarki Wojennej.

Warte żałobną pełnią pierwszy zastępcy ministra spraw wojskowych ZSRR, marszałkowie Związku Radzieckiego A. M. Wasilewski i G. K. Żukow, trzykrotni bohaterowie Związku Radzieckiego, okryci chwałą lotnicy radzieccy Pokryszkin i Kożedub, członkowie Akademii Nauk Skobieliyn i Oparin oraz pisarze Fadiejew i Surkow.

„Godzina 4 po południu. Warte honorową u trumny J. W. Stalina obejmują towarzysze G. M. Malenkow, L. P. Beria, W. M. Molotow, K. J. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bułganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin, N. M. Szwarnik.

Zbudowanie komunizmu w naszym kraju — pisze dalej Polewoj — było celem całego życia Wielkiego Budowniczego, który dziś odszedł od nas. Ludzie radzieccy, których prowadził On do tego celu i dla którego Jego słowa, Jego czyny i Jego wspaniałe życie były nauczaniem i niedoścignionym przykładem, dziś na wezwanie Partii zdławiają wysiłki, spełniając genialne wytyczne stalinowskie.

I chociaż każdy spośród nas nosi dziś w sercu obrzymi smutek — w pierwszych dniach marca podniósł się wyjątkowo pracy wielu fabryk moskiewskich, wzrosła liczba wniosków racjonalizatorskich. Takie same wiadomości przynoszą telegraf i radio ze wszystkich krajów Związku Radzieckiego. Natchniony odezwą Komitetu Centralnego Partii i Rządu Radzieckiego, naród nasz — naród — bojownik i twórca wznosił się nieubytą energią wspaniałego pomnika swemu Wodzowi. Pomnikiem tym jest komunizm.

Zegnając się ze Stalinem, odczuwamy ze szczególną mocą, że będzie On żył wiecznie.

Będzie On żył w swych wielkich czynach, w swych genialnych dziełach, które oświetlają drogę naszego narodu do szczęśliwego jutra komunizmu.

Będzie On żył wiecznie w organizującej i kierującej woli Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego.

Będzie On żył wiecznie w szlachetnych sercach narodu radzieckiego, który przeprowadził przez burzę wielkich doświadczeń do wielkich zwycięstw.

Sztandar Lenina — Stalina przeleci w mocne i pewne ręce wierzni współbojownicy Towarzysza Stalina. Sztandar ten ujęła w swe ręce wychowana przez Niego bohaterska Partia, ujął w swe ręce cały naród radziecki.

Pod tym sztandarem kroczyć będziemy zdecydowanie dalej, naprzód, do komunizmu.”

A. Fadiejew Niech żyje i zwycięża dzieło Stalina

Przez trzy prawie dziesiątki lat po śmierci Władimiera Iliicza, my wszyscy, ludzie radzieccy — ludzie starszych pokoleń, których najbardziej dojrzały i świadomy okres życia przypadła na te dziesięciolecia, i ludzie pokoleń młodszych, i dzieci, w których dopiero budują się pierwsze myśli o zadaniach człowieka na ziemi — my wszyscy rośliśmy i rośniemy, kształtowaliśmy się i kształtujemy, myśliśmy, walczyliśmy, pracujemy pod duchowym oddziaływaniem Stalina.

Jesteśmy dziećmi epoki Stalina. Wszystko co najlepsze w nas, w naszych dziełach, formowało się i formuje, przejawiało się i przejawia się pod potężnym wpływem nauki Stalina, organizatorskiego geniuszu Stalina, osobowości Stalina.

Nasza twórczość — twórczość pisarzy radzieckich natchniona jest ideami Stalina. Wszystko najlepsze z tego, co każdy z nas, choćby najmniejszy stworzył — pochodzi od Niego.

Mamy prawo powiedzieć że wszyscy radzieccy ludzie żyją ze Stalinem w sercu. I nieukojony, bezgraniczny, nie dający się słowami wyrazić jest ból narodu po odejściu Stalina! Ale właśnie dlatego, że Stalin był ucieleśnieniem geniuszu narodu — budowniczego komunizmu i że w każdym człowieku żyje wieksza lub mniejsza cząsteczka stalinowskiego geniuszu, nawet śmierć Towarzysza Stalina oprawia w naszym narodzie najlepsze, najsilniejsze cechy narodowego charakteru.

Największym dziełem wielkich geniuszy ludzkości — Lenina i Stalina jest nasza wielka partia — Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, która

Wizyta kondolencyjna Mao Tse-tunga u Ambasadora ZSRR w Chinach

PEKIN (PAP). — Jak donosi agencja Nowych Chin, Przewodniczący Mao Tse-tung odwiedził dnia 6 marca ambasadora radzieckiego, aby wyrazić współczucie z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Generalissimusa Stalina.

Mao Tse-tung prosił ambasadora A. S. Panuszkina o przesłanie do Moskwy wyrazów głębokiego współczucia i bezgranicznej czci narodu chińskiego, Komunistycznej Partii Chin i Rządu chińskiego dla Józefa Stalina, wielkiego Wodza mas pracujących wszystkich krajów

najukochańszego przyjaciela i nauczyciela narodu chińskiego, Przewodniczącemu Mao Tse-tungowi towarzyszyli Czou Teh, Ciu En-lai, Gao Gan, Lin Biao, Cziun Wen-tian i inni członkowie przedstawicieli partii komunistycznej i rządu Chin.

Agencja Nowych Chin podała uchwałę Centralnego Rządu Ludowego w związku ze zgonem Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Józefa Stalina.

Uchwała, podpisana przez Przewodniczącą Mao Tse-tunga, ogłasza w dniach od 7 do 9 marca włącznie żałobę w całym kraju.

Od Moskiewskiego Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat Moskiewskiego Komitetu Obwodowego i Moskiewskiego Komitetu Miejskiego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego:

Moskiewski Komitet Obwodowy i Moskiewski Komitet Miejski Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego z głębokim bólem zaśladamy członków moskiewskiej organizacji partyjnej i całą ludność pracującą Moskwy i Obwodu Moskiewskiego o przedwczesnej śmierci Wielkiego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej, narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata, Przewodniczącą Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu

Centralnego KPZR Józefa Stalina.

W osobie Stalina Partia nasza i naród radziecki straciły współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, nieustraszonego rewolucjonistę, który całe swe bohaterskie życie poświęcił sprawie klasy robotniczej, służeńiu narodowi, sprawie budowy komunizmu.

Wraz z Leninem Towarzysz Stalin stworzył i zahartował potężną partię komunistów; wraz z Leninem Towarzysz Stalin był promotorem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, wielkim budowniczym pierwszym na świecie państwa socjalistycznego.

Pod genialnym kierownictwem Józefa Stalina naród radziecki zbudował społeczeństwo socja-

listyczne, odniósł historyczne zwycięstwo w Wielkiej Wojnie Narodowej, uratował ludzkość od groźby niewoli faszystowskiej, przekształcił nasz kraj w potężne mocarstwo socjalistyczne, krocząc na czele obozu pokoju, demokracji i socjalizmu. Genialny teoretyk, Towarzysz Stalin wniósł bezcenny wkład do skarbicy marksizmu-leninizmu, uzbudował naszą partię i cały naród radziecki we wspaniały program budowania komunizmu w ZSRR.

Masy pracujące miały wielkie szczęście żyć i pracować w mieście, w którym żył i tworzył ukochany towarzysz Stalin. Moskiewska organizacja partyjna, masy pracujące stolicy i obwodu stała odczuwały światło

kierownictwo i ojcowską opiekę Józefa Stalina.

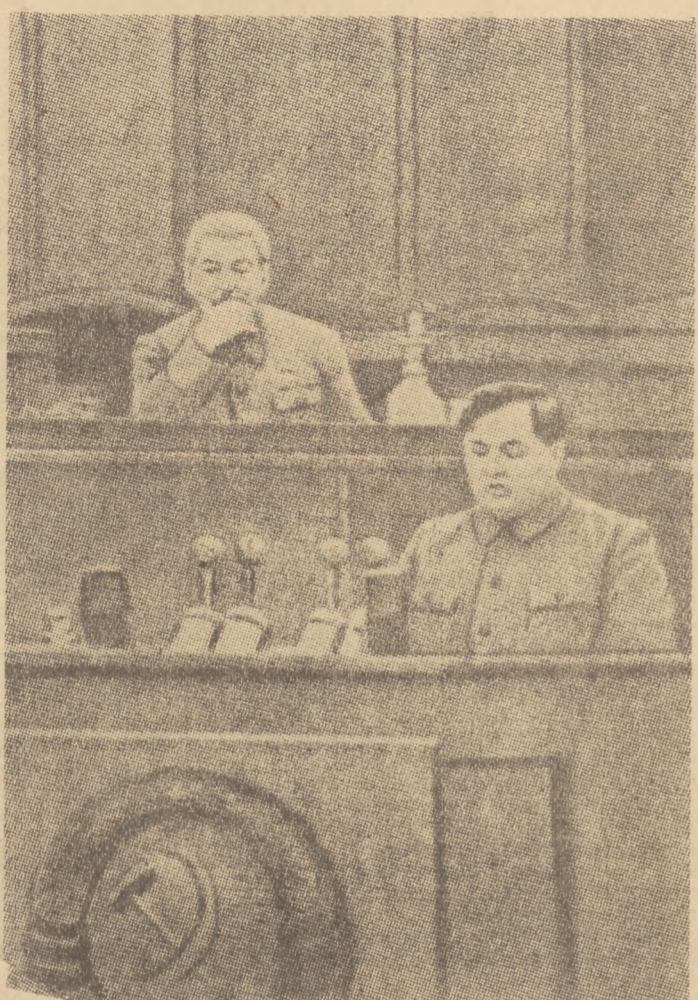
Pograżeni w głębokim smutku z powodu przedwczesnej śmierci naszego ukochanego Towarzysza Stalina, komunistki i całego ludności pracująca Moskwy i obwodu moskiewskiego jest zdwojową energią budować będą komunizm w naszym kraju, jeszcze bardziej zespolą się wokół leninowsko - stalinowskiego Komitetu Centralnego Partii i Rządu Radzieckiego.

Światłana postać Józefa Stalina żyć będzie wiecznie w sercach ludzi pracy i będzie ich zagrzewała do ofiarnego trudu w imię dalszego umocnienia ojczyzny socjalistycznej, w imię ostatecznego triumfu komunizmu.

JÓZEF STALIN

Tytan rewolucyjnej myśli i czynu

Towarzysz J. W. Stalin w prezydium XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Na mównicy — towarzysze G. M. Malenkow wygłasza referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego partii

Całkowita jedność łączy Związek Radziecki z demokratycznymi miłującymi pokój państwami

(Z referatu tow. G. M. Malenkowa na XIX Zjeździe KPZR)

„Całkowita jedność łączy Związek Radziecki w prowadzonej przezeń polityce pokojowej z innymi demokratycznymi, miłującymi pokój państwami — Chińską Republiką Ludową, Polską, Rumunią, Czechosłowacją, Węgrami, Bułgarią, Albanią, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Koreańską Republiką Ludową - Demokratyczną, Mongolską Republiką Ludową. Stosunki ZSRR z tymi krajami stanowią wzór całkowitej nowych, w dziejach dotąd nie spotykanych, stosunków między państwami. Są one oparte na zasadach równouprawnienia, współpracy gospodarczej i poszanowania niezawisłości narodowej. Wierny układom o pomocy wzajemnej ZSRR udziela i udzielać będzie pomocy i poparcia w dalszym umocnieniu i rozwoju tych krajów”.

Droga wytknięta, przyszłość jasna

Adam Ważyk

Nieczyje słowo nie wypowie do dna tego bólu, nieczyje pióro nie ogarnie tej żaloby serca. Miliony prostych ludzi na świecie, każdy z oddzielną, stracił ojca. Piątego marca 1953 roku młodzi ludzie i starcy poczuli się jak osierocone dzieci. Człowiek jest śmiertelny; musiała nadejść kiedyś ta godzina bólu. Wszystko, co działo, wszystko, czego nauczał, działał i nauczał po to, abyśmy nie byli w tej godzinie bezradni. W tej godzinie przemówiła zahartowana przez Niego Partia, w którą wpoił swoją naukę, wolę i rozum. Przemówiły bratnie, kształcone przez niego partie. Rozum i wola Stalina żyje, Stalin jest z nami. Niech ból nasz będzie uzbrojony w spokój, niech nie drgnie ręka górnik w kopalni, niech nie drgnie ręka wytopiacza w hucie, niech nie zamgla się oczy młodej chemiczki w laboratorium — w Związku Radzieckim, w Chinach i Polsce, we wszystkich krajach, gdzie nauka Lenina - Stalina zwyciężyła. Stalin jest z nami. Niech nie drgną dłonie tych, którzy na Jego wezwanie wnieśli sztandar niepodległości i swobód obywatelskich w krajach okupowanych przez imperializm, dłonie białe, żółte i czarne — ludów kolonialnych walczących o wolność. Niech nie zaspęją się twarze obrońców pokoju. Stalin jest z nami.

Podjął dzieło Lenina, poprowadził narody Związku Radzieckiego do socjalizmu, zgłodził faszystowską nawałę, wyzwolił sąsiedzkie narody, natchnął swoją nauką teorię i praktykę rewolucji w Chinach, pobudził narody kolonialne do niepodległego życia. Ukazał drogę do socjalizmu i drogę na szerokie przestrzenie komunizmu. Nauczył nas łamać trudności, uzbudził nas w wiedzę na przyszłość. Droga wytknięta, przyszłość jasna — reszta zależy od naszego codziennego wysiłku. Pamiętajmy, że Stalin jest z nami. Stalin jest przy nas.

W osobie Stalina światowy ruch robotniczy i rewolucyjny, ludzkość cała straciła największego ze współczesnych człowieka, którego imię i dzieło żyć będą przez stulecia. którego idee i wskazania oświecać będą pokoleniom mieszkańców globu ziemskiego drogę ku lepszej, szczęśliwej przyszłości, ku powszechnemu i wieczystemu pokojowi między narodami, ku wolności dla wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych, ku rozkwitowi i pomysłowości całego rodzaju ludzkiego.

Imię Stalina po wsze czasy będzie — obok imienia Lenina — symbolem i sztandarem naszej epoki — epoki największego w dziejach przewrotu rewolucyjnego, epoki przeobrażenia świata, obalenia i unicestwienia wszelkiego wyzysku i niewoli, ciemnoty i nędzy, epoki rewolucji proletariackiej i budowania socjalizmu.

Stalin wszedł do historii jako tytan rewolucyjnego czynu i rewolucyjnej myśli. Czynny jego i myśl wyrwały niezatarty ślad w każdej bez wyjątku dziedzinie życia społecznego i wiedzy ludzkiej.

Stalin wszedł do historii jako wierny współtwórca broni i genialny kontynuator dzieła Lenina, jako współtwórca wielkiej partii bolszewików, współorganizator wielkopomnego zwycięstwa Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, współbudowniczy pierwszego w dziejach państwa robotników i chłopów. Jako jego kierownik i sternik na przestrzeni ostatnich trzech dekad.

Stalin wszedł do historii jako wielki budowniczy i wódz pierwszego w dziejach społeczeństwa socjalistycznego — ZSRR, jako twórcę i realizator planu socjalistycznej industrializacji i kolektywizacji rolnictwa, likwidacji klas wyzyskujących i zniesienia wszelkiego wyzysku człowieka przez człowieka.

Stalin wszedł do historii jako twórca niezwykłych Sił Zbrojnych narodu radzieckiego, jako ich wódz naczelny i organizator zwycięstwa nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej, zwycięstwa, które wybrało ludzkość od bestialstwa faszystowskiego i pozwoliło narodom wyzwolonym spod niewoli faszystów i imperializmu wejść na drogę demokracji ludowej i budownictwa socjalizmu.

Stalin wszedł do historii jako genialny strateg w walce o trwałą i sprawiedliwą pokój, jako wielki Choraży pokoju na świecie. Stalin wszedł do historii jako wielki szermierz wolności i niezawisłości narodów i państw, jako nieprzejednany wróg ucisku narodowego i dyskryminacji rasowej, jako współtwórca i realizator leninowskiej polityki sojuszu, braterstwa i wzajemnej pomocy socjalistycznych narodów Związku Radzieckiego.

Stalin wszedł do historii polskiej jako wielki szermierz wolności i niepodległości narodu polskiego, jako największy przyjaciel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jako współtwórca i realizator leninowskiej idei wyzwolenia narodów ciemiężonych przez carat i burżuzję rosyjską, jako współautor proklamacji niepodległości Polski w 1918 roku, jako nieustraszonego zwolennik przyjaźni polsko - radzieckiej.

Stalin wszedł do historii polskiej, jako nieugięty rzecznik polskości naszych Ziemi Zachodnich, jako twórca nowych stosunków sojuszu i przyjaźni między ZSRR a Polską Ludową, jako inicjator i realizator nieocenionej pomocy narodowi polskiemu w uprzemysłowieniu kraju i budowie nowego, szczęśliwego życia dla wszystkich Polaków.

Stalin wszedł do historii jako genialny współtwórca marksizmu - leninizmu — nauki, której dane było wywrzeć najpotężniejszy wpływ na bieg dziejów świata w XIX i XX stuleciach i która zdobyła całą kulę ziemską. Imiona twórców tej nauki, nieśmiertelnych nauczycieli ludu pracującego — Karola Marksa, Fryderyka Engelsa, Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina żyć będą wiecznie w sercu wszystkich narodów świata.

Stalin wszedł na drogę walki rewolucyjnej mającej piętnaście lat i w ciągu następnych sześciu blisko dziesięcioleci trwał wiernie i bez najmniejszych wahań pod sztandarem rewolucji. Rozpoczął swą działalność rewolucyjną jako wierny uczeń Marksa, Engelsa i Lenina, od najmłodszych lat został współbojownikiem Lenina. Aby dalej bez wytchnienia kroczyć obok Lenina i aby po jego śmierci do końca życia wysoko wznosić sztandar marksizmu-leninizmu.

Za cel swego życia Stalin zawsze uważał wyzwolenie klasy robotniczej i całego ludu pracującego od niewoli kapitalistycznej, zburzenie państwa i zbudowanie socjalizmu. W 1931 r. Stalin mówił, że zadanie, któremu poświęca swoje życie polega na wywzieszeniu klasy robotniczej i utrwaleniu państwa socjalistycznego, a tym samym na wzmocnieniu całej międzynarodowej klasy robotniczej. „Gdyby każdy krok w mojej pracy dla wywzieszenia klasy robotniczej i wzmocnienia państwa socjalistycznego tej klasy — pisał Stalin — nie zmierzał do wzmocnienia i polepszenia sytuacji klasy robotniczej, uważałbym swoje życie za bezcelowe”.

Wyzwoleniu klasy robotniczej, pracującego chłostwa i całego ludu, zbudowaniu, utrwaleniu i wzmocnieniu socjalistycznego państwa, zbudowaniu socjalizmu, zniesieniu na zawsze nędzy, głodu i poniżenia ludzi pracy, stałemu podnoszeniu ich dobrobytu i kultury — temu właśnie celowi oddał Stalin całe życie, w walce o ten cel włożył całą ogromną siłą do ludu, całą pasję wielkiego rewolucjonisty, cały swój potężny umysł koryfeusza nauki, cały swój olbrzymi talent organizatorski, niezrównany hart ducha i niezłomną wolę, wszystkie swe siły aż do ostatniego tchnienia.

Ten cel swego życia Stalin urzeczywistnił. W ciągu trzydziestu pięciu lat prowadził naród radziecki od zwycięstwa do zwycięstwa, przewodził klasie robotniczej i pracującym chłopom w niezliczonych, ciężkich, lecz uwiecznionych wspaniałymi triumfami bitwach o szczęśliwe i wolne życie w ustroju socjalistycznym.

Stalin doczekał dni, kiedy mógł z dumą oświadczyć:

„Robotnicy i chłopcy, którzy bez szumu i hałasu budują fabryki i zakłady przemysłowe, kopalnie i koleje, kołchozy i sowchozy, którzy stwarzają wszystkie dobra materialne, którzy karmią i odziewają cały świat — oto prawdziwi bohaterowie i twórcy nowego życia”.

Stalin rozpoczął swoją działalność rewolucyjną jako wykształcony marksista, władający z niezwykłym mistrzostwem orężem dialektyki materialistycznej.

Był rewolucjonistą w każdym calu i w każdej dziedzinie, umiał do zwycięskiego końca doprowadzić dzieło rewolucyjnych przeobrażeń. W każdej dziedzinie jego twórcy geniusz wzbogacał wiedzę, zapładniał myśl naukową, wskazywał jedynie prawidłową drogę dociekania prawdy i jej urzeczywistnienia.

W ciągu całego życia Stalina rewolucyjna myśl i rewolucyjny czyn zawsze szły w parze.

Gdy w zaraniu rosyjskiego ruchu robotniczego stanął przy boku Lenina, od pierwszej chwili jasno widział cel i perspektywę tego ruchu. Jako organizator i wódz partii robotniczej i całej klasy robotniczej na każdym etapie widział jasno kolejne zadania partii, organizował ich wykonanie i nieomylnie wskazywał środki walki, wiedząc do zwycięstwa. Wraz z Leninem stworzył i wychował bohaterką partię komunistyczną i w ciągu pięciu z górą dziesięcioleci sterował jej walką od zwycięstwa do zwycięstwa. W ciągu półwiecza Stalin kształtował strategię i taktykę swej partii, nieustannie doskonalił i szlifując jej oręż bojowy, ciągle umacniając jej więzy z klasą robotniczą i ludem pracującym, broniąc jej rewolucyjnej zasad przed wrogami komunizmu, wychowując kadry działaczy i przywódców partii bezgranicznie oddanych sprawie klasy robotniczej.

Jako wódz nowych mas, stał się po Wielkim Październiku również mężem stanu nowego typu. Jakże umiejętnie, jak pieczołowicie budował Stalin gmach nowego socjalistycznego państwa radzieckiego. W ciągu trzech dziesięcioleci kierował Stalin pierwszym państwem socjalistycznym, państwem robotników i chłopów, broniąc go przed wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi, strzegąc go przed błędami i omyłkami, doskonalił je i ulepszał nieustannie, ściśle i dokładnie określając zadania, które stawały przed nim kolejno na poszczególnych etapach budownictwa socjalistycznego. Stalin ukształtował państwo radzieckie, takim jakim teraz jest — niezawodnym orężem budowy komunizmu, rozwijania gospodarki narodowej, pomażania kultury i dobrobytu całego narodu radzieckiego, olbrzymią potęgą materialną i moralną, budzącą miłość i podziw w sercu przyjaciół oraz zdumienie i strach w sercu wrogów. To Stalin stworzył pierwsze socjalistyczne państwo wielonarodowe, któremu nie może dorównać pod względem wartości i siły żadne wielo-

narodowe państwo burżuazyjne w przeszłości czy teraźniejszości. To Stalin opracował zasady polityki państwa robotniczo-chłopskiego na arenie międzynarodowej — polityki pokoju, równouprawnienia i bezpieczeństwa wszystkich narodów.

To Stalin był organizatorem i wychowawcą zwycięskiej Armii Radzieckiej — pierwszej w dziejach armii niepokonanej strażniczki i obrończyni zdobycy ludu pracującego. To Stalin wyposażył radzieckie Siły Zbrojne w zwycięską strategię i taktykę wojenną, to wobec stalinowskiej nauki wojennej ponosiły sromotne fiasko najprzemysłniejsze konstrukcje teoretyczno - taktyczne najwybitniejszych marszałków i generałów świata kapitalistycznego. Imperialistyczni podżegacze wojenni z obu stron Atlantyku — mimo wszelkie pozory pewności siebie, mimo zarozumiałstwa — dobrze pamiętają o praktycznych wynikach zastosowania stalinowskiej strategii w czasie drugiej wojny światowej.

Źródłem wielkości Stalina w każdej dziedzinie było, że stałe opierał swą działalność na niezłomnej zasadzie jednocyfrowej rewolucyjnej teorii i rewolucyjnej praktyki, że na każdym kroku uogólniał dotychczasowe doświadczenia, nasświetlał praktykę ogromem swej wiedzy, wzbogacił płynącymi stąd wnioskami naukę, rozwijał ją, aby na niej oprzeć dalszą działalność praktyczną.

Do każdej dziedziny marksizmu-leninizmu Stalin nieustannie wnosił wciąż nowy wkład, kontynuując dzieło Marksa, Engelsa, Lenina, pomnażając ich nieśmiertelny dorobek naukowy.

Stalin w ciągu całego życia wzbogacał filozofię marksizmu-leninizmu. Począwszy od napisanej w młodym wieku pracy twórczego marksizmu „Anarchizm czy socjalizm?”, aż po historyczne dla rozwoju filozofii marksistowskiej prace „O materializmie dialektycznym i historycznym”, „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa” i „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” — Stalin nieustannie rozwijał i wzbogacał teorię materializmu dialektycznego i historycznego i dał niezwykle jasne, klarowne, harmonijnie rozwinięte sformułowania i wnioski, które niezmiernie wzbogaciły naukę marksizmu-leninizmu i pchnęły naprzód rozwój wielu nauk społecznych i przyrodniczych. Wystarczy tu wymienić doniosłe znaczenie filozoficznych prac Stalina dla rozwoju nauki historii, językoznawstwa, literaturoznawstwa, biologii, nauk technicznych itd.

Stalin w ciągu całego życia wzbogacał i rozwijał naukę ekonomiczną marksizmu-leninizmu. W oparciu o cały poprzedni dorobek marksizmu - leninizmu, Stalin rozwinął i na nowo opracował teoretyczne założenia ekonomii politycznej socjalizmu, ekonomii okresu przejściowego, socjalistycznej industrializacji kraju, kolektywizacji rolnictwa, gospodarki planowej. Wiekopomne dzieło Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” oznacza nowy wielki krok naprzód w rozwoju nauki ekonomicz-

nej marksizmu - leninizmu, zawiera precyzyjne określenie przedmiotu ekonomii politycznej, obiektywnych charakterów praw ekonomicznych, specyfiki ich działania, daje definicję podstawowego prawa ekonomicznego socjalizmu, wytycza drogę przejścia od socjalizmu do komunizmu. Stalin rozwinął i wzbogacił leninowską teorię imperializmu, w szczególności przez szczegółowe zbadanie prawa nierównomernego rozwoju kapitalizmu — teorii imperializmu, dokładnie określił cechy ogólnego kryzysu systemu kapitalistycznego, zdefiniował podstawowe prawa ekonomiczne socjalizmu i określenie warunków rozpadu jednolitego rynku światowego.

Stalin w ciągu całego życia wzbogacił i rozwijał marksistowsko - leninowską naukę o socjalizmie — teorię naukowego komunizmu. Takie jego klasyczne dzieła jak „O podstawach leninizmu”, „Krótki kurs historii WKP(b)” i wiele innych prac niezmiernie wzbogaciły skarbnicę marksizmu-leninizmu. Stalin dał genialną analizę nowych form walki klasowej w epoce dyktatury proletariatu. Niezrównany mistrz rewolucyjnej strategii i taktyki, Stalin rozwinął naukę Lenina o walce narodów kolonialnych i półkolonialnych przeciw imperializmowi, o proletariackiej metodzie rozwiązania kwestii narodowej i chłopskiej, o jednocyfrowej rewolucyjnej walce klasy robotniczej metropolii i narodów kolonialnych. Stalin rozwinął i wzbogacił leninowską naukę o partii klasy robotniczej, o prawach jej rozwoju poprzez bezkompromisową walkę i zwyciężenie oportunizmu i nacjonalizmu wszelkiej maści. Stalin rozwinął i wzbogacił marksistowsko-leninowską naukę o państwie socjalistycznym i o fazach jego rozwoju, wysunął i uzasadnił tezę o konieczności zachowania państwa również w warunkach komunizmu w razie trwania otoczenia kapitalistycznego. Stalin w okresie powojennym odkrył w państwie demokracji ludowej nową formę dyktatury proletariatu i dał przez to klasie robotniczej krajów demokracji ludowej jasną perspektywę walki o zbudowanie socjalizmu.

Jedność myśli i czynu rewolucyjnego, genialny umysł i tytaniczna wola, zdumiewająca zdolność do zgłębiania najbardziej zawiłych spraw i jasność haseł bojowych — oto połączenie niezwykłych zalet, które cechowały naszego wielkiego Nauczyciela i Wodza, towarzysza Stalina.

Stalina wyróżniała niezmierną skromność i prostota, płomienna wiara w ludzi i bezwzględność wobec wrogów ludu, miłość do mas pracujących i nienawiść do wyzyskiwaczy i ciemiężców ludu. Takim był ten człowiek — wielki w swej prostocie i prosty w swej wielkości, takim był nowy wódz nowych mas, choraży nowej epoki w historii ludzkości — epoki komunizmu.

Tylko lud pracujący, tylko klasa robotnicza mogła zrodzić człowieka tej miary, jakim był Stalin — ucieleśnienie dążeń, ideałów, energii rewolucyjnej i jasności myśli klasy robotniczej. Dlatego stał się najdoskonalszym wyrazicielem woli i uczuć narodu radzieckiego, międzynarodowej klasy robotniczej, wielesetmilionowych rzesz ludowych, walczących z imperialistyczną tyranią i nowoludburzających stary świat i budujących nowy świat socjalizmu i komunizmu.

Odpowiadając na powitanie, nadesłane mu z okazji 50-lecia urodzin, Stalin pisał:

„Wasze pozdrowienia i winszowania składam na chwałę wielkiej partii klasy robotniczej, która zrodziła i wychowała mnie na swojego i podobieństwo”.

Stalin wychowywał całą partię w duchu bezgranicznego oddania i wierności dla sprawy komunizmu, w duchu nieustannego umacniania wiary z masami pracującymi, będącej podstawowym źródłem niezłomnej siły partii, wpał w partię przekonanie o konieczności nie tylko uczenia mas, ale także uczenia się u mas. Stalin zaszcześcił partię bezwzględną wrogością wobec wszelkich przejawów obcego, burżuazyjnego oddziaływania, budził w niej czujność rewolucyjną, hart i niezłomność w walce z wrogiem klasowym, uczył rozpoznawać, demaskować i unicestwiać wrogów bez względu na ich maski, nawoływał do opanowania teorii marksizmu - leninizmu, do formowania w każdym członku partii działacza typu leninowskiego.

Stalin poświęcał niezmiernie wiele uwagi sprawie teoretycznej i praktycznego wykształcenia kadr partyjnych, wytrwale wychowywał działaczy partyjnych i państwowych. Miał wyjątkowy dar odkrywania wśród działaczy partyjnych ludzi utalentowanych, wybitnych organizatorów, mężów stanu i teoretyków, i z ich grona wykuł leninowskie kierownictwo partyjne i państwowe, które obecnie przejęło z rąk Stalina sztandar komunizmu i ster państwa socjalistycznego.

Leninowski - stalinowski Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów ZSRR — to czolowy zespół złożony z najbardziej uzdolnionych, bogatych w doświadczenie, wychowanych przez nieśmiertelnego Stalina kierowników partii i państwa, cieszących się miłością z ufaniem i poparciem narodu radzieckiego, całego międzynarodowego ruchu robotniczego i rewolucyjnego, wszystkich narodów miłujących pokój i walczących o pokój, które w Związku Radzieckim widzą ostoję pokoju i bezpieczeństwa narodów, a w bohaterkiej partii Lenina-Stalina — wypróbowaną przodowniczkę w walce wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych o pokój, wolność i socjalizm.

Naród polski, polski lud pracujący, który swoją niepodległość i wyzwolenie z jarzma kapitalizmu zawdzięcza Stalinowi, stalinowskiej polityce KPZR, jeszcze ścisłe zwiernia szeregi wokół wielkiego narodu radzieckiego, wokół wykutej przez Lenina i Stalina Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, wokół jej stalinowskiego kierownictwa — w walce o pokój i wolność, w walce o urzeczywistnienie nieśmiertelnego ideału Marksa - Engelsa - Lenina - Stalina, i komunizmu.

W dni żałoby. 1. Gori, 6 marca 1953 roku. Przed domem, w którym urodził się Towarzysz Józef Wissarionowicz Stalin. 2. Moskwa, Dom Związków. 3. Na ulicy Gorkiego w Moskwie. Tłumy ludności pracującej zdążają do Domu Związków

DZIEWIĄTY MARCA

Jerzy Putrament

Nie zapomni wiezień Oświęcimia
Tego, kto go od śmierci ocalił.
Będzie żyło w jego duszy imię
Stalin.

Kraju mój, przez pięć lat więziony,
tratowany okrutną wojną
— oto umarł Ten, kto tobie przyniósł
pokój i wolność.

Cisza pogrzebową wola,
cisza huczy ponad krajem naszym.
Pochylamy w milczeniu czoła,
stajemy, boleśni, u maszyn.

Myślimy o Tym, kto odszedł,
wspominamy, czego nas uczył.
Trzeba łąz nieposłuszne otrzeć
Jego pamięć inaczej uczcić.

Nasza boleść niech nie będzie łzawa,
niech pomoże nam pracować dzielnie!
Niechaj szybciej wyrasta Warszawa,
niech się mnożą wiejskie spółdzielnie

Niech w najdalsze, najuboższe wioski
dotrze Jego pomocne słowo.
Niech rozświetli rozum stalinowski
ciemność, nędzę wiekowa.

Jego imię w łopocie sztandarów
ponad ziemią huczy coraz głośniej!
Jego wielkość — to partia i naród
Jego wielkość żyje i rośnie.

Z jego ludem szeregi zwiernaj,
lam trudności, odpieraj wrogów!
Poprowadzi Bolesław Bierut
naszą Polskę stalinowską drogą

JÓZEF STALIN

Stalin wpoił w serca wszystkich uciskanych przekonanie o triumfie wolności i sprawiedliwości społecznej

Odezwa ŚFZZ do mas pracujących całego świata

(WIEDŃ (PAP). Światowa Federacja Związków Zawodowych zwróciła się do mas pracujących całego świata z odezwą, która głosi:

„Niezmierny ból przenika serce ludzi pracy na całym świecie. Przestało bić serce Józefa Stalina, wielkiego Wodza narodu radzieckiego, genialnego Wodza proletariatu międzynarodowego, nieśmiertelnego dobroczyńcy ludzkości, niestrudzonego bojownika o zachowanie pokoju.

Śmierć Wielkiego Stalina odczuwa każdy człowiek pracy jako osobiste, ciężkie nieszczęście, że wszystkie narody — jako niepowetowana strata.

Przez doprowadzenie wspólnie z Leninem do zwycięstwa Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, przez zbudowanie socjalizmu w Związku Radzieckim, a tym samym przez utworzenie zwycięskiej drogi do komunizmu, Towarzysz Stalin nie tylko był twórcą szczęścia narodów Związku Radzieckiego, lecz także wpoił w serca wszystkich uciskanych na kuli ziemskiej przekonanie, że

wyżsokowi człowieka przez człowieka można położyć kres, że można ustanowić wszędzie sprawiedliwość społeczną i prawdziwą wolność, prawdziwe braterstwo ludzi.

Wraz z Leninem stworzył Stalin pierwsze wielonarodowe państwo socjalistyczne i udowodnił narodom całego świata, że równoprawienie wszystkich narodów bez żadnej dyskryminacji jest osiągalne. Józef Stalin poprowadził naród radziecki ku historycznemu zwycięstwu nad faszyzmem, a tym samym ocalił cywilizację. Dokonał on takiej zmiany sytuacji międzynarodowej, że siły pokoju i postępu zdołały dziś odnieść zwycięstwo, o ile się zjednoczą i będą broniły swej idei do końca. Józef Stalin nakłonił narody wiarą, że sprawa pokoju, niezawisłości narodowej i swobód demokratycznych są nieodłącznymi elementami.

Dając wyraz smutkowi i bólowi mas pracujących całego świata, ŚFZZ przesyła Prezydentowi Rady Najwyższej Centralnej Rady Związków Zawodowych, całemu narodowi ra-

dzieckiemu i jego Rządowi słowami wielkiego współzuciecznika. Wierna duchowi internacjonalizmu proletariackiego, którego chorążym był Towarzysz Józef Stalin — Światowa Federacja Związków Zawodowych wzywa mas pracujące całego świata, by jeszcze mocniej zwariły swe szeregi i zacieśniły więzy braterstwa i solidarności z krajem, w którym mas pracujące są gospodarzem swej ziemi, z krajem będącym niezłomną ością obozu pokoju i demokracji.

Światowa Federacja Związków Zawodowych wzywa mas pracujące całego świata, by jeszcze bardziej uoculiły swą jedność w celu wcielenia w życie wielkich, niezwykłych idei postępu, wolności, szczęścia, dobrobytu i pokoju, którym całe swe życie, do ostatniego tchu, poświęcił Józef Stalin.

Józef Stalin nie żyje, ale Jego dzieło i przykazania będą wiecznym żywym. Chwała wieczna i część Temu, którego imię żyć będzie w sercach mas pracujących całego świata.

Chwała nieśmiertelna i część Józefowi Stalinowi!

Cała Polska w hołdzie Wielkiemu Wodzowi

Najlepsi proszą o przyjęcie do partii

Z całego kraju napływają wiadomości o licznych zgłoszeniach do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wstrząśnięci wieścią o śmierci Józefa Stalina, zdecydowali krocząc po wytyczonej przez drożę — najlepsi synowie naszego narodu przodownicy pracy i inżynierowie, chłopcy i ZMP-owcy — postanawiają związać swoje życie z partią i proszą o przyjęcie ich w jej szeregi.

W dzielnicy Mokotów proszą między innymi o przyjęcie do partii osiem członków młodzieżowej brigady murarskiej WPZB. W zakładach im. Dymitrowa w Warszawie zgłosił się inż. Jerzykiewicz i paru przodowników pracy.

W województwie krakowskim, na kopalni „Murki”, podstawowa organizacja partyjna przyjęła w sobotę w poczet kandydatów 6 przodujących ładowaczy ZMP-owców.

W województwie skidzińskim w gromadzie Skidziła (pow. Oświęcim) na zebraniu podstawowej organizacji partyjnej przybyło 6 chłopów z prośbą o przyjęcie do partii.

W gromadzie Przylesie (pow. Brzeg) przodujący członek mleczarskiej spółdzielni produkcyjnej — Władysław Marecik, zwracając się z prośbą o deklarację PZPR, powiedział ze wzruszeniem: „Więść o śmierci największego przyjaciela i obrońcy pracującego chłopstwa, wstrząsnęła mną. Ale nie wolno załamywać się, choć żal jest wielki. Józef Stalin wskazywał jak trzeba budować na wsi nowe życie. Zbudujemy je na przekór kulakom i wrogom!”

Również na wyższych uczelniach przodownicy nauki i pracy społecznej zgłaszają się do partii. W Szczecinie zgłaszają się do PZPR przodujący robotnicy portowi. M. in. zgłosili się dziwigowcy — Józef Ziolkowski i ślusarz — Szczerbiński. Obaj wycofali przekraczają normy.

Nasze myśli i uczucia biegą ku Moskwie

W dniu 5 bm. w Ambasadzie ZSRR w Warszawie w dalszym ciągu wieloosobowe delegacje zakładów pracy z Warszawy i woj. warszawskiego, delegacje rad narodowych, Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego z całej Polski, chłopcy ze spółdzielni produkcyjnych, PGR-ów i delegacje z gromad chłopskich gospodarstwach indywidualnych, delegacje Intelektualnej, inżynierskiej, technicznej, uczelnianej, artystycznej składają wyrazy głębokiego bólu i żalu, jakim śmierć Józefa Stalina napeniła serca całego narodu.

W hallu Ambasady ze spowolnioną żałobną wstęgą portretu patrzą oczy Człowieka, którego myśli i czyny przetrwały na zawsze.

Delegacje składają listy kondolencyjne, skierowane za pośrednictwem Ambasady do Komitetu Centralnego KPZR, do Rady Ministrów ZSRR, do społeczeństwa radzieckiego, z którym naród polski łączy się w głębokiej żałobie.

W liście Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego w Białymstoku czytamy: „Zapewniamy, że jeszcze silniej zeżurzymy swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącą, Towarzyszkę Bierut, by realizować nieśmiertelne wskazania Towarzysza Stalina, które będą nam zawsze drogowskazem w walce o realizację Programu Frontu Narodowego”.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

partii. Na Uniwersytecie Warszawskim prosili o przyjęcie w poczet kandydatów na członków partii m. in.: Bekieski, Jeziernicki, Zawistowski, Karolak.

W Sulęciskich Zakładach Przemysłu Terenowego w woj. zielonogórskim do sekretarza podstawowej organizacji partyjnej zgłosił się trzykrotnie przodownik pracy Musiał, prosząc o przyjęcie do partii. „Chcę należeć do partii — oświadczył Musiał — zobowiązuje się do jeszcze wydajniejszej pracy dla Polski Ludowej i do głębszego poznania nauki Wielkiego Nauczyciela, Towarzysza Stalina”.

Organizacja partyjna postanowiła przyjąć towarzysza Musiałę w szeregi kandydatów PZPR.

63 robotników Skarżyska zgłosiło się do organizacji partyjnej z prośbą o przyjęcie. W Zakładach Metalowych w Skarżysku zgłosiło się do partii 45 ZMP-owców w tym 15 techników.

Na budowie Nowych Tych zgłosił się przodujący robotnik wytwórni zapraw murarskich — Robert Żoła. „Pragnę nie tylko stanąć w zwartych szeregach naszego narodu skupionych wokół partii, ale w samych szeregach partii jako jej oddany żołnierz na froncie pracy, na froncie walki o pokój” — powiedział Żoła. W Nowej Hucie z prośbą o przyjęcie do partii zgłosił się przodujący robotnik, m. in.: Biernacki, Puzowski, Majewski i inni.

W Szczecinie zgłaszają się do PZPR przodujący robotnicy portowi. M. in. zgłosili się dziwigowcy — Józef Ziolkowski i ślusarz — Szczerbiński. Obaj wycofali przekraczają normy.

Nasze myśli i uczucia biegą ku Moskwie

W dniu 5 bm. w Ambasadzie ZSRR w Warszawie w dalszym ciągu wieloosobowe delegacje zakładów pracy z Warszawy i woj. warszawskiego, delegacje rad narodowych, Wojewódzki Komitet Frontu Narodowego z całej Polski, chłopcy ze spółdzielni produkcyjnych, PGR-ów i delegacje z gromad chłopskich gospodarstwach indywidualnych, delegacje Intelektualnej, inżynierskiej, technicznej, uczelnianej, artystycznej składają wyrazy głębokiego bólu i żalu, jakim śmierć Józefa Stalina napeniła serca całego narodu.

W hallu Ambasady ze spowolnioną żałobną wstęgą portretu patrzą oczy Człowieka, którego myśli i czyny przetrwały na zawsze.

Delegacje składają listy kondolencyjne, skierowane za pośrednictwem Ambasady do Komitetu Centralnego KPZR, do Rady Ministrów ZSRR, do społeczeństwa radzieckiego, z którym naród polski łączy się w głębokiej żałobie.

W liście Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego w Białymstoku czytamy: „Zapewniamy, że jeszcze silniej zeżurzymy swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącą, Towarzyszkę Bierut, by realizować nieśmiertelne wskazania Towarzysza Stalina, które będą nam zawsze drogowskazem w walce o realizację Programu Frontu Narodowego”.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Chłopcy z gromady Rudniki, pow. Sokółki Podlaskiej, zawiadamiają w liście, że na zebraniu gromadzkim w dniu 6 marca, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina, powzięli zobowiązanie podniesienia wiarygodności buraku cukrowego z 1 ha ze 160 na 260 kwintali. Chłopcy z gromady Replit tegoż powiatu postanowili odpowiedzieć na Odezwę Komitetu Centralnego PZPR przedterminowym zakończeniem siewów wiosennych.

Ludzie pracy na Śląsku w swoich wypowiedziach i wystąpieniach ze szczególną mocą podkreślają, jak nauki i wskazania Józefa Stalina towarzyszą im i przewodzą w budownictwie socjalistycznym.

Kierownik oddziału wydobywczego kopalni „Katowice”, Władysław Smolnar, mówi:

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

„Opierając się na bogatych wskazaniach towarzysza Stalina, zrozumiałem głęboki sens socjalistycznego współzawodnictwa. Dziś w oddziale moim współzawodniczą wszyscy górnicy, dzięki czemu realizujemy swój marcowy plan produkcyjny w 132 proc. Towarzysz Stalin uczył nas również, jak mamy być dla kadry. Jego wskazaniem zadowolę się, że w naszym oddziale wyrosło wielu doświadczonych przodowników pracy na sztygarów, nadgórników, mechaników i techników. Jako kierownik oddziału wydobywczego, do wszelkich starań, by w dalszym ciągu nauki towarzysza Stalina stosować w swojej pracy zawodowej, w swoim życiu.”

